

mijn praktijkstart

Hoe kijken huisartsen terug op de start van hun eigen praktijk? Welke plannen zijn er voor de toekomst? En welk advies hebben zij voor andere starters? Huisarts Joost Zutt over zijn praktijkstart.

TEKST: BERBER BIJMA, BEELD: ARNO MASSEE

FOTO: ARNO MASSEE

Een eigen praktijk – is daarmee een droom in vervulling gegaan?

‘Toen ik zeven jaar geleden begon te werken als huisarts, ben ik heel bewust in loondienst gegaan bij een gezondheidscentrum. De rompslomp van een eigen praktijk stond me tegen. Gaandeweg brak de reisafstand me op en ging ik meer voelen voor een eigen praktijk. Zodoende ben ik in Leiden op zoek gegaan naar een plek om praktijkhouder te worden.’

Hoe verliep die zoektocht?

‘Eerst werd ik waarnemend huisarts in een maatschap van zes huisartsen, met de bedoeling op termijn een van de maten te worden. Ik merkte al snel dat het met zes kapiteins op een schip lastig is om één koers te houden. Daarna ben ik bewust op zoek gegaan naar een kleinere praktijk. Ik heb kort waargenomen in een praktijk waar de praktijkhouders al een andere opvolger op het oog hadden – die het uiteindelijk ook is geworden. Daarna kwam ik terecht in een praktijk met 3000 patiënten. Dat leek goed te gaan, maar toen we in de onderhandelingen terecht kwamen, bleek dat ik veel goodwill moest betalen. Dat wilde ik niet. Ik zie deze ervaringen niet als een mislukking, maar eerder als een tijd waarin ik erg veel leerde over hoe het huisartsvak er achter de schermen uitziet en op welke verschillende manieren je het kunt vormgeven.’

Hoe kwam je bij je huidige praktijk terecht?

‘Ik maakte in mijn netwerk bekend dat ik op zoek was naar een kleine praktijk om over te nemen. Daarop kreeg ik twee tips, waarvan deze praktijk er één was. Mijn voorganger had een best wel andere stijl van dokteren, met bijvoorbeeld minder scheiding tussen werk en privé. Maar het was een solopraktijk en ik had inmiddels allerlei voorbeelden gezien van hoe je kunt dokteren. Ik wist dus dat ik er iets eigens van kon maken.’

Ging de overname soepel?

‘Het werd nog heel spannend, want drie van de vier teamleden gingen met pensioen of vonden een andere baan. Ik hield maar één assistente voor anderhalve dag over. Gelukkig solliciteerde er een ervaren assistente en lukte het ook om een POH en een POH-GGZ te vinden. Ik begon daardoor

met een vrijwel helemaal nieuw team.

Ik moest ook het HIS vervangen omdat het niet langer werd ondersteund – mijn voorganger was de laatste gebruiker van dit HIS, dat hij zelf had doorontwikkeld – en ik heb nieuwe contracten voor telefonie en energie afgesloten. Al met al was het alsof ik een nieuwe praktijk begon met een bestaande populatie. Veel werk, maar mooi om een echt nieuwe start te kunnen maken.’

Hoe gaat het nu, ruim een jaar later?

‘In het begin had ik vaak het gevoel dat ik iets miste, dat er ieder moment een lijk uit de kast kon vallen – in administratief opzicht dan. Maar uit gesprekken met mijn boekhouder blijkt dat het goed gaat. Ik zat al na een halfjaar in de zwarte cijfers. Ik ben benieuwd of een praktijk met 1800 patiënten rendabel is, maar minstens zo belangrijk vind ik het plezier in mijn werk. Dat heb ik nu veel meer dan in loondienst. Ik heb zeggenschap over mijn eigen agenda en doe bijvoorbeeld standaard consulten van 15 minuten. Ik wil geen overhaaste dokter zijn. De samenwerking in het team gaat heel goed. Ik hak natuurlijk de knopen door, maar het voelt nauwelijks als leidinggeven. Iedereen doet op een natuurlijke manier de eigen taken. Ik heb twee dagen per week een waarnemend huisarts in de praktijk. Met een jong gezin thuis vind ik het fijn om niet alleen maar aan het werk te zijn, al doe ik wel veel diensten zelf. Mijn vrouw is ook huisarts. Ons idee was dat zij als waarnemer wat meer flexibel zou zijn, maar in de praktijk is het eerder andersom. Ik kan ons jongste kind hier soms wel even bij de assistente kwijt; als waarnemend huisarts voel je je minder vrij om dat te doen.’

Wat zijn je toekomstplannen?

‘Twee jaar geleden zou ik misschien hebben gezegd: over vijf jaar wil ik een mooie, iets grotere praktijk – misschien tegen die tijd wel met een duocollega – op een fijne nieuwe plek, met ruimte om huisartsen en assistenten op te leiden. Maar een nieuwe plek die geschikt en betaalbaar is, is enorm lastig te vinden. Het moet dichtbij zijn; ik vind het belangrijk dat mensen uit de binnenstad zo naar binnen kunnen lopen. Misschien zit ik over vijf jaar nog hier. Dat vind ik geen naar idee. Ik kan vrij gemakkelijk dingen loslaten die ik niet kan veranderen.’ ¶

WIE

Joost Zutt (37) is praktijkhouder in Leiden per 1 januari 2022. Daarvoor 5 jaar huisarts in loondienst en waarnemend huisarts. Getrouwd met een huisarts en vader van twee zontjes (2 en bijna 4).

WAT

Solopraktijk in de binnenstad van Leiden met 1800 patiënten en een vrijwel geheel nieuw team. Dezelfde praktijk was eerder een paar generaties in dezelfde familie.

TIP VOOR STARTERS

‘Loop niet te hard van stapel. Neem eerst minstens een jaar om gewoon te dokteren voor je grootse plannen maakt.’

HOBBY'S

Stijldansen. ‘Voor onze bruiloft zijn wij op dansles gegaan. Ik bleek aanleg te hebben en nu zijn we soms wel 5 uur per week in de dansschool. Het maakt mijn hoofd leeg en het is fijn dat fouten geen consequenties hebben.’

JOUW START IN DEZE RUBRIEK?

Heb je de afgelopen twee jaar een praktijk overgenomen, ben je maat geworden of ben je zelf een praktijk gestart? En wil je jouw ervaringen delen in De Dokter? De redactie komt graag met je in contact. Mail naar dedokter@lhv.nl o.v.v. 'mijn praktijkstart'.